



ת"ד 2942/03/17 - מדינת ישראל נגד עמית בעז

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 2942-03-17 מדינת ישראל נ' בעז
בפני כבוד השופט טל פרי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עמית בעז

הנאשמת

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשמת וזאת מחמת הספק.

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה אחריות לגרם תאונת דרכים בנסיבות של אי ציות לאור אדום ברמזור - עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה בקשר עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה והתנהגות הגורמת נזק - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

על פי העובדות הנטענות עלי כתב האישום, נטען כנגד הנאשמת כי ביום 3.11.16 בשעה 00:50 לערך, נהגה ברכב פרטי מתוצרת יונדאי מ.ר. 75-014-61, בכביש 444 מכיוון דרום לצפון, והתקרבה לצומת עם רחוב שלמה המלך בראש העין.

הצומת הנ"ל מרומזר ומערכת הרמזורים פעלה כסדרה.

באותה העת, נהגה המעורבת ברכב פרטי מתוצרת טויוטה מ.ר. 40-152-14 בכביש 444 מכיוון צפון לדרום, מול כיוון נסיעת הנאשמת, וכנסה לצומת בחסות האור הירוק שדלק ברמזור בכיוון נסיעתה שמאלה.

הנאשמת מואשמת כי נהגה בקלות ראש, לא נתנה תשומת ליבה לדרך, נכנסה בניגוד לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתה, חסמה את נתיב נסיעת הרכב המעורב וגרמה לתאונה בכך שפגעה בו. (להלן "התאונה").

כתוצאה מהתאונה נחבלו הנאשמת ונוסע ברכבה, וכן הנהגת המעורבת ושתי נוסעות ברכבה. נזק נגרם לכלי הרכב המעורבים.

הנאשמת כפרה בתקינות מערכת הרמזורים, בעובדה כי נהגה בקלות ראש, נכנסה באור אדום לצומת וגרמה לתאונת



הדרכים וכן בעובדה כי הנהגת המעורבת נכנסה לצומת באור ירוק.

בתיק נשמעו ראיות.

מטעם המאשימה העידו:

1. השוטר - **מהצרי אביחי (ע.ת 1)** אשר ערך את המסמך **ת/1 - דו"ח פעולה**.
2. בוחן המשטרה - **ברק צורף (ע.ת 2)** אשר ערך את המסמכים **ת/3 - תכנית רמזורים עם מסקנות, ת/4 - מסקנות תכנית רמזורים, ת/5 - הודעת נאשמת, ת/6 - דו"ח זכ"ד בדיקת מצלמות, ת/7 - זכ"ד, ת/8 - נספח קבלה ראייה דיגיטלית מצולמת ממחשב, ת/9 - זכ"ד, ת/10 - סרטון מצלמת תחנת דקל שצופה במקום**.
3. הנהגת המעורבת - **הדר קרואה (ע.ת 3)** אשר באמצעותה הוגשה **ת/2 - הודעת עדה במשטרה**.
4. נוסעת ברכב של המעורבת - **תמר חיים (ע.ת 4)**, אשר באמצעותה הוגשה **ת/12 - הודעת עדה במשטרה**.
5. נוסעת ברכב של המעורבת - **אפרת שקד (ע.ת 5)**, אשר באמצעותה הוגשה **ת/13 - הודעת עדה במשטרה**.
6. כמו כן, הוגשה בהסכמה עדותה של העדה שירלי עוז (**ת/11**), וזאת בלא חקירה.

מטעם ההגנה העידו הנאשמת ועד הגנה, מר מאור אברהם, נוסע שהיה עמה ברכב בעת התאונה.

הצדדים אינם חלוקים אודות כיווני הנסיעה, נסיבות האירוע ותוצאות התאונה. המחלוקת צומצמה לשתיים : **האם נכנס רכבה של הנאשמת לצומת בניגוד לאור האדום ברמזור ותקינות מערכת הרמזורים.**

הראיות

ראיות התביעה

השוטר - **מהצרי אביחי (ע.ת 1)**, לא שופך אור של ממש על המחלוקת, ועיקר חקירתו בידי הסגור התרכז במחדלי חקירה וליקויים בפעילותו לשיטתו. אינני מוצא מקום להרחיב בניתוח הטיעונים בהקשר זה, שכן בכל מקרה אין מדובר בעדות אשר יכולה להביא להרשעת הנאשמת.

בוחן המשטרה - **ברק צורף (ע.ת 2)** ציין כי המלצתו להעמיד לדין את הנאשמת מבוססת ל סמך הראיות בתיק וכאשר שנשאל מהן אותן הראיות שלפיהן הגיע למסקנה זו, ענה כי: **"הייתה עדה ניטרלית שטענה שהרכב (הנאשמת) עבר באדום" (עמוד 8, שורה 15)**, ואילו בהמשך עדותו כשהתבקש לצטט מתוך חקירתה של העדה **(עמוד 10 שורה 32)**, מצטט: **"ראיתי הרמזור שהוא מהבהב לירוק, והרכב שהיה לפני היה לפני הצומת"**. בהמשך ציין כי הגיע למסקנה של מי מכלי הרכב עבר באדום וזאת על פי הסרטון **(עמוד 8 שורה 26)** וכן נחקר אודות תכנית הרמזורים שבצומת.

הנהגת המעורבת - **הדר קרואה (ע.ת 3)** העידה כי בטוחה שכאשר היה אור אדום ברמזור בכיוון נסיעתה היא עמדה,



ואילו כשהתחלף לירוק, החלה בנסיעתה. שללה כי הסתכלה לרמזור המורה על הנסיעה ישר, והתייחסה לרמזור בכיוון נסיעתה המורה על פניה שמאלה. לשאלת הסנגור מדוע לא עצרה את רכבה כאשר הבחינה ברכב הנאשמת, ענתה כי נבהלה ולא הספיקה.

עמוד 7, שורות 9-11:

ש: "מצב אפס עד לצומת, הנסיעה איטית מאוד, מדוע לא עצרת אם את רואה רכב מגיע במהירות?".

ת: "אתה מנסה לבלום, לברוח, לא באמת יודע, נבהלתי, ראיתי רכב מתקרב ועומד להתנגש בי, כן זה היה מאוחר מידי".

נוסעת ברכב המעורב - **תמר חיים (ע.ת 4)** שללה בעדותה כי הנהגת המעורבת התבלבלה בין הרמזור המורה על נסיעה ישר לבין זה שמורה על פניה שמאלה בכיוון נסיעתן, ומסרה כי הנהגת המעורבת פנתה מהנתיב המאפשר פניה שמאלה ולא מהנתיב המורה על נסיעה ישר.

עמוד 14, שורות 30-31:

ש: "יתכן שהדר הגיעה בכלל מהנתיב לנסיעה ישר ופנתה שמאלה מהצד?"

ת: "לא"

נוסעת נוספת ברכב המעורב - **אפרת שקד (ע.ת 5)** העידה כי לא הבחינה ברכב הנאשמת מתקרב עד לרגע התרחשות התאונה. לדבריה, הן עמדו ברמזור באור האדום והחלו בנסיעה כאשר הרמזור בנתיב הפניה שמאלה התחלף לירוק.

עמוד 17, שורות 9-10:

ש: "איך את יודעת שהוא עבר באדום?"

ת: "עמדנו ברמזור מספר דקות עד שהרמזור התחלף לירוק..."

מתוך עדותה של העדה שירלי עוז (**ת/11**), אשר הוגשה בהסכמה מבלי שתעיד במשפט, עולה כי נסעה מאחורי רכב הנאשמת, כאשר הבחינה בו ממרחק של כ-200 מטר, נכנס לצומת ופגע ברכב שפנה שמאלה לרחוב שלמה המלך (**ת/11 שורות 6-7**). לשאלת החוקר האם התאונה קרתה כאשר הרמזור התחלף כבר לאדום, ענתה כי לא שמה לב לזה, הייתה ממוקדת בתאונת הדרכים, אבל לדבריה הרמזור הבהב בירוק, כשהיא הייתה כ-200 מטר מהצומת, אז מניחה "שהוא התחלף לאדום".

ת/11 שורות 14-17:

ש: "האם התאונה קרתה כאשר הרמזור כבר התחלף לאדום?"

ת: "אני לא שמתי לב לזה... אם הרמזור הבהב בירוק והייתי 200 מטר מהצומת אז בטוח שהוא התחלף



לאדום"

ראיות ההגנה

הנאשמת טענה כי היא נסעה באור ירוק, ולא נכנסה לצומת באור אדום (**עמוד 18 שורה 6**). לדבריה, לאחר שנכנסה לצומת הגיע רכב המעורבת ופגע בה. בכיוון נסיעתה היה רק רמזור אחד.

בנוסף, לשאלת המאשימה מדוע העדה הניטרלית העידה שנסעה מאחוריה בצומת וכשהרמזור החל להבהב בירוק, העדה האטה ואילו היא לא, השיבה כי איננה זוכרת עדה נוספת, לא היה מאחוריה אף אחד, היא איננה דוברת אמת והיא כלל לא הייתה בזירה (**עמוד 19 שורות 12-20**).

הנאשמת שבה וחזרה על כך שנסעה באור ירוק, והטיחה בב"כ המאשימה כי גם העדות הנוספות אשר היו ברכב המעורבת בעת התאונה משתפות פעולה עם המעורבת ומשקרות בעדותן.

עמוד 19 שורות 22-24:

ש: "שמעת את העדויות של שתי הבנות, שהדר היתה המנהלת שלהן אז, שתיהן עומדות בתוקף שעומדות ברמזור ורק שהתחלף הרמזור לירוק הן נסעו, גם הן משקרות"

ת: "אם הן משתפות איתה פעולה, אז כן"

כמו כן מסרה כי מלבד אדם אחד שמסר לה תצהיר כי ראה אותה עוברת בירוק, ועוד בחור שהיה ברכבה אשר אותו הסיעה הביתה בסיום החתונה, אין לה עד ניטרלי שיכול להעיד כי לא נכנסה לצומת באור אדום. זה המקום לציין כי אותו אדם אשר מסר לה את התצהיר לדבריה, לא זומן כעד הגנה להעיד במשפט.

מעדותו של מאור אברהם, עולה כי הנאשמת עברה באור ירוק, והנהגת המעורבת היא זו שנכנסה בהם מצד שמאל במהירות. כמו כן, לא הבחין בעדה הניטרלית נוסעת אחריהם.

עמוד 21 שורה 7:

ת: "...עברנו בירוק, היא נכנסה במהירות וזהו".

דין והכרעה

כאמור, בסיום שמיעת ההוכחות החלטתי לזכות את הנאשמת מחמת הספק. ואלו נימוקי החלטתי:

בתאונות מסוג זה, הנגרמות בצומת מרומזר, אין, בדרך כלל, ממצאים פורנזיים אובייקטיביים עליהם ניתן לבסס מסקנות בדבר דרך גרימת התאונה. לפיכך, וכפי שהעיד בענייננו בוחן התנועה, המליץ הוא על ההעמדה לדין על סמך עדותה של העדה הניטרלית.

מתוך עדותם של עדי התביעה לא מצטיירת תמונה חד משמעית המסירה את הספק בנוגע לאופן התרחשות התאונה.



הבוחן ציין בעדותו כי החליט להגיש את כתב האישום כנגד הנאשמת על סמך עדותה של העדה הניטרלית.

בכל הנוגע לעדותה של הנאשמת אל מול עדותה של הנהגת המעורבת, אציין כי כל אחת מתבצרת בעמדתה שהיא זו אשר נכנסה לצומת באור ירוק. השכל הישר אומר כי ברור כי בהעדר אור ירוק משותף ל-2 הנהגות המעורבות בתאונה, אחת מהן נכנסה לצומת בניגוד לאור האדום שדלק בכיוון נסיעתה, אולם לא מצאתי כי יש ביכולתי להעדיף עדות אחת על השנייה, ומדובר בגרסה מול גרסה.

לעניין עדויות עדי התביעה אשר שהו ברכב המעורבת, אל מול עד ההגנה אשר שהה ברכב הנאשמת בעת התאונה, אציין כי אינני מייחס משקל רב לגרסאותיהם מכיוון שהם בעלי עניין באירוע, כאשר מחד ישנן יחסי מרות בין מעבדה לעובדות שלה (ברכב המעורבת) ומאידך יחסי חברות בין מכרים (ברכב הנאשמת).

כתב האישום הוגש אך ורק על בסיס העובדה כי בחומר הראיות בתיק החקירה מצויה עדות נוספת, של **עדת הראיה הניטרלית** הגב' שירלי עוז שלטענתה נסעה ברכב מאחורי רכב הנאשמת והעידה כי ראתה את הרמזור מהבהב בירוק והרכב שלפניה היה לפני הצומת. שנשאלה, בעדותה במשטרה, האם התאונה קרתה כאשר הרמזור כבר התחלף לאדום, **השיבה כי לא שמה לב לזה**, הייתה ממוקדת ברכבים שעשו תאונה ולא שמה לב אם הרמזור הבהב בירוק, וזאת כאשר הייתה 200 מטר מהצומת. מכיוון שראתה את הרמזור מהבהב בירוק, ורכב הנאשמת היה לפני הצומת, הניחה כי הרמזור התחלף לאדום **(ת/1 בעמוד 1 שורות 11-17)**.

כאמור, על פי עדותה של העדה הניטרלית, העדות עליה בוחן התנועה התבסס כאשר המליץ להגיש את כתב האישום כנגד הנאשמת, **היא לא ראתה את רכב הנאשמת שנסע לפנייה חוצה באור אדום את הצומת, אלא ראתה אור ירוק מהבהב, לא שמה לב האם התאונה התרחשה כאשר האור ברמזור התחלף לאדום**, ורק הניחה שכן היה.

כמו כן, בעדותה במשטרה טוענת העדה הניטרלית כי רכב הנאשמת היה לפנייה במרחק של כ-200 מטר **(ת/11 שורה 6)**, ובהמשך עדותה מסרה כי הרמזור בצומת הבהב בירוק, וזאת כאשר **היא** הייתה במרחק של 200 מטר מהצומת. גם אם שגתה העדה בהערכת המרחקים, והם אינם מדויקים, אלא נותרים בגדר השערה בלבד, עדיין המשתמע מדבריה הוא העובדה כי הנאשמת הייתה בצומת כאשר האור ברמזור הבהב בירוק, ולא חצתה אותו בניגוד לאור אדום.

אציין בשלב זה כי התביעה כשלה שלא זימנה את העדה הניטרלית למתן עדות וחקירה בבית המשפט, אשר יתכן והייתה מיישבת את הסתירות וחוסר הבהירות העולה מעדותה הקצרה והשטחית אשר נתנה בתחנת המשטרה. מעדותה בכתב, לא ניתן ללמוד שהנאשמת עברה באור אדום, כמפורט לעיל **(ת/11 שורות 16-17)**.

עתה אתייחס לעניין תקינות מערכת הרמזורים בצומת. ראשית, השכל הישר, והסברה הרווחת היא, וזאת מבלי להיכנס לנבכי הנושא, הינה כי מערכת הרמזורים עבדה כסדרה באותו היום. מאידך, ובהתאם להלכת יונס (רע"פ 4550/06): **"אין חולק כי על המשיבה רובץ הנטל להוכיח תקינותה של מערכת הרמזורים בהיותה מכשיר אלקטרוני"**. אולם, בענייננו לא מצאתי כלל מקום לדון בשאלה, שכן כתב האישום הוגש על בסיס עדותה של העדה הניטרלית, אשר כפי שפירטתי לעיל, אינה שופכת אור בעניין הקושיה הרובצת לפתחו של בית המשפט והיא האם רכב הנאשמת נכנס לצומת בניגוד לאור אדום אשר דלק ברמזור בכיוון נסיעתו.

עוד אציין כי צפיתי בקבצי הווידאו שהוגשו כראיה על ידי התביעה **(ת/10)**, ולאחר צפייה בו ברור כי לא ניתן ללמוד ממנו על קרות התאונה. לא ניתן להבחין ברכבים המעורבים בתאונה ולא ברמזורים שבצומת. ע"פ הסרטונים לא ניתן לקבוע



מי מכלי הרכב לא ציית לרמזור האדום.

עוד אציין כי כעולה מחקירתה בתחנת המשטרה של הנהגת המעורבת (ת/2, שורה 22), טוען הבוחן כיישנו עד שעמד בתחנת האוטובוס לכיוון דרום וטוען כי ראה שלרכב הנאשמת היה אור ירוק, ואני תמה מדוע לא נגבתה עדותו של העד ולחילופין מדוע זה לא זומן לבית המשפט למסור עדות.

בתיק זה עסקינן ב"גרסה מול גרסה", כאשר הנאשמת מחד והמעורבת מנגד, טוענות שתיהן כי נכנסו לצומת באור ירוק. כפועל יוצא טוענים הצדדים זה למול זה, כי הצד השני עבר עבירה, בכך שנכנס לצומת בניגוד לאור האדום.

לכן, ההכרעה בין גרסאות הנאשמת והמעורבת, תעשה בעיקר על סמך התרשמותי ממהימנות ואמינות עדותם, אופן חקירת התאונה על ידי המשטרה וכן העדה הניטרלית בתיק.

מכיוון שבמקרה דנן, העדה הניטרלית איננה מהווה עדות ישירה אובייקטיבית כי רכב הנאשמת נכנס לצומת באור אדום, וכן לא התרשמתי כי הנאשמת איננה דוברת אמת, משכך, לאחר שמיעת, ראיית וקריאת העדויות כולן, אני סבור כי לא ניתן לקבוע בוודאות, במידה הדרושה במשפט פלילי כי רכבה של הנאשמת נכנס לצומת בניגוד לאור האדום ברמזור.

מכיוון שבליבי נותר ספק, הנאשמת רשאית ליהנות ממנו, ולפיכך **הנאשמת מזוכה מהעבירות המיוחסות לה, וזאת מחמת הספק.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשע"ח, 01 יולי 2018, במעמד הצדדים